

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 07 0 U 022110 25 Uvp
Sarajevo, 10.04.2025. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Jahjaefendić Jasmina, kao predsjednika vijeća, Danilović Edine i Krkeljaš Milorada, kao članova vijeća, te Dizdar Vrabac Belme kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Č. M. iz Č., zastupanog po punomoćnicima iz OD Paponja & Partneri d.o.o. iz Mostara, protiv akta broj: UP-II-03-37/1-754/22 od 11.10.2022. godine, tuženog Federalnog ministarstva za pitanja boraca i invalida odbrambeno-oslobodilačkog rata Sarajevo, u upravnoj stvari izvršenja rješenja, odlučujući o zahtjevu Federalnog pravobranilaštva Sarajevo za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 022110 22 U od 10.02.2025. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 10.04.2025. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se djelimično uvažava i to u dosuđujućem dijelu naknade troškova upravnog postupka i upravnog spora, pa se u tom dijelu pobijana presuda ukida i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno rješavanje, dok se u ostalom dijelu zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke odbija.

U preostalom dijelu pobijana presuda ostaje nepromijenjena.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 022110 22 U od 10.02.2025. godine, uvažena je tužba tužitelja, poništeno je rješenje Federalnog ministarstva za pitanja branitelja i invalida domovinskog rata broj: UP-II-03-37/1-754/22 od 11.10.2022. godine i prvostepeno rješenje Službe za prava branitelja i socijalnu skrb Grada Čapljina, broj: 09-43-515/07-8 od 26.07.2022. godine i upravna stvar riješena tako da se na osnovu upravnog akta – rješenja Odjela za društvene djelatnosti, povratak i obnovu, Ured za pitanja branitelja (HVO, MUP i A BiH) općine Čapljina, broj: 05-43-515/1-07 od 12.10.2007. godine, na koje je data saglasnost Ministarstva za pitanja branitelja, HNŽ, broj: 12-43-02-792/07 od 14.11.2007. godine, a na prijedlog tužitelja, obvezuje Federacija Bosne i Hercegovine, Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, Federalno ministarstvo za pitanja branitelja i invalida Domovinskog rata Sarajevo, da isplati tužitelju novčane tražbine na ime zakonskih zateznih kamata na iznose mjesečnih invalidnina od po 234,88 KM za svaki mjesec počevši od 01.09.2012. godine do 31.01.2018. godine, s tim da zakonska kamata teče počevši od dospeljeća svakog pojedinog obroka pa do 27.04.2018. godine, i svaki pojedini obrok dospijeva najkasnije do 10-og dana narednog mjeseca u odnosu na mjesec za koji se invalidnina isplaćuje, sve u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti presude, kao i platiti troškove upravnog postupka i spora u iznosu od 2.956,20 KM, a sve u roku od 30 dana sa zakonskom zateznom kamatom počevši od donošenja

ove presude pa do isplate i pod prijetnjom izvršenja, i to: zapljenom i prijenosom novčanih sredstava koja se vode na transakcijskim računima Federacije Bosne i Hercegovine, Vlada Federacije Bosne i Hercegovine, Federalno ministarstvo za pitanja branitelja i invalida Domovinskog rata Sarajevo otvorenim kod Union Banke d.d. Sarajevo broj: 102 050 000 010 6795, broj: 102 708 000 004 8848 i broj: 102 708 000 004 8751 i drugih računa tuženog otvorenih kod poslovnih banaka, zajedno sa troškovima postupka na račun punomoćnika tužitelja otvoren kod Uni Credit Banke d.d. Mostar, sa naznakom „isplata za M. (I.) Č.“.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke Federalno pravobranilaštvo Sarajevo pobija presudu prvostepenog suda zbog povrede Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica, Zakona o upravnom postupku, Zakona o upravnim sporovima i Zakona o izvršnom postupku. U zahtjevu se ističe da je došlo do zastare potraživanja prema članu 35. stav 4. Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica, kao i prema odredbi člana 267. Zakona o upravnom postupku. Dalje se navodi da zatezne kamate nisu predviđene Zakonom, niti su iste priznate, a ni određene rješenjem čije se izvršenje traži, te da korisnicima prava iste ne pripadaju jer nije riječ o obligaciono-pravnom odnosu u smislu člana 277. Zakona o obligacionim odnosima, pa se u tom pogledu poziva na presudu Općinskog suda u Sarajevu broj: 65 0 P 732027 18 P od 20.09.2019. godine. Prigovara se i dosuđenju troškova postupka, uz pozivanje na član 112. stav 3. Zakona o upravnom postupku, kojim je propisano da se za zastupanje priznaju samo troškovi koji su bili nužni i opravdani radi vođenja postupka, navodeći takođe i da je odluka o troškovima nepravilna i nezakonita i u suprotnosti sa odredbama člana 18. stav 1. (50% nagrade), člana 18. stav 6. (75% nagrade) i člana 19. Advokatske tarife, te da sud nije obrazložio da li se radi o procjenjivom ili neprocjenjivom predmetu, kao i da je nejasno kako je sud utvrdio osnovicu za obračun troškova. Takođe, smatraju da nije bio osnova da se troškovi iz drugog upravnog spora koji se vodio pod brojem: 07 0 U 016899 19 U uračunaju u troškove ovog upravnog spora, kao i da nije obrazloženo da li je punomoćnik obveznik PDV-a. S obzirom na sve navedeno, podnositelj zahtjeva predlaže da ovaj sud zahtjev za vanredno preispitivanje uvaži i pobijanu presudu preinači tako što će tužbu tužitelja odbaciti ili odbiti.

Tužitelj nije dostavio odgovor na zahtjev za vanredno preispitivanje pobijane presude.

Ovaj sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima (Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine, broj 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povrede propisa iz člana 41. tog Zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Prema obrazloženju pobijane presude i podacima iz spisa predmeta proizilazi da je tužitelju rješenjem Odjela za društvene djelatnosti, povratak i obnovu, Ured za pitanja branitelja (HVO, MUP i A BiH) općine Čapljina, broj: 05-43-515/1-07 od 12.10.2007. godine, na koje je dana suglasnost Ministarstva za pitanja branitelja, HNŽ, broj: 12-43-02-792/07 od 14.11.2007. godine priznato svojstvo ratnog vojnog invalida V. grupe sa 70% invaliditeta i pravo na invalidninu u iznosu od 234,88 KM od 01.07.2007. godine. U postupku kontrole zakonitosti korištenja prava, tuženi organ je donio rješenje broj: UP-I-03-41-ZKZ- 1091/12 od 20.11.2012. godine kojim je odlučeno da tužitelju prestaje svojstvo ratnog vojnog invalida sa danom 25.05.2012. godine, kao i pravne i materijalne posljedice koje je proizvelo konačno rješenje od 12.10.2007. godine. Odlučujući o tužiteljevoj tužbi u upravnom sporu pokrenutom protiv ovog rješenja, Vrhovni sud Federacije F BiH je presudom broj: 70 0 U 003345 13 U od 30.11.2015. godine uvažio tužbu tužitelja poništio rješenje tuženog broj: UP-I-03-41-ZKZ- 1091/12 od 20.11.2012. godine i predmet vratio tuženom organu na ponovno rješavanje.

Tužitelj je dana 04.04.2016. godine podnio zahtjev za isplatu u smislu odredbe čl. 39. Zakona o pravima branitelja, kojim traži izvršenje obveza po rješenju od 12.10.2007. godine, odnosno da se tužitelju isplate zaostali mjesečni iznosi osobnih invalidnina, sa zakonskim zateznim kamatama počev od dospijeća svake rate pa do isplate i troškovima postupka. Tužitelj je dana 31.01.2018.godine, tuženom organu podnio žalbu zbog šutnje prvostepenog organa, nakon čega je tuženi organ dana 13.06.2018. godine, zaključkom broj: UP-II-03-41-356/18, naložio prvostepenom organu da u roku od 15 dana donese odgovarajući akt po zahtjevu tužitelja, a koji organ je, odlučujući o tužiteljevom zahtjevu za isplatu od 01.04.2016. godine (zaprimljen 04.04.2016. godine), rješenjem broj: 09-43-515/07-5 od 14.01.2019. godine isti odbio. Odlučujući o žalbi tužitelja, tuženi organ je zaključkom broj: UP-II-03-41-212/19 od 08.08.2019. godine, odbacio žalbu tužitelja kao da nije ni podnesena. Odlučujući o tužiteljevoj tužbi u upravnom sporu pokrenutom protiv ovog zaključka, Kantonalni sud u Mostaru je presudom broj: 07 0 U 016899 19 U od 29.04.2022. godine uvažio tužbu tužitelja, poništio ovaj zaključak tuženog od 08.08.2019.godine i predmet vratio tuženom organu na ponovno rješavanje. Postupajući u izvršenju presude od 29.04.2022. godine, tuženi organ je u ponovnom postupku donio rješenje broj: UP-II-03-41-212/19-1 od 21.06.2019. godine kojim se rješenje prvostepenog organa broj: 09-43-515/07-5 od 14.01.2019. godine, poništava i predmet vraća tom organu na ponovni postupak. U ponovnom postupku prvostepeni organ je donio rješenje broj: 09-43-515/07-8 od 26.07.2022. godine kojim je odbijen zahtjev tužitelja za isplatu od 04.04.2016. godine po rješenju Odjela za društvene djelatnosti, povratak i obnovu, Ured za pitanja branitelja (HVO, MUP i A BiH) općine Čapljina, broj: 05-43-515/1-07 od 12.10.2007. godine, kao i isplatu zateznih kamata i troškova postupka. Odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv prvostepenog rješenja od 26.07.2022. godine, tuženi organ osporenim rješenjem broj: UP-II-03-37/1-754/22 od 11.10.2022. godine žalbu odbija kao neosnovanu. U upravnom sporu pokrenutom tužbom tužitelja protiv osporenog rješenja tuženog, prvostepeni sud utvrdio da je tužitelju dana 27.04.2018. godine izvršena uplata zaostalih ličnih invalidnina za period od 01.09.2012. godine do 31.01.2018. godine, da je to učinjeno sa zakašnjenjem nakon isteka roka za isplatu, te da tužitelju shodno tome pripada pravo i na zakonske zatezne kamate i troškove postupka. Zbog toga je prvostepeni sud uvažio tužbu, poništio osporeno rješenje i prvostepeni zaključak i riješio u sporu pune jurisdikcije kako je to navedeno u izreci pobijane prvostepene presude od 10.02.2025. godine.

Neosnovano se u zahtjevu Federalnog pravobranilaštva za vanredno preispitivanje pobijane presude prigovara da tužitelju ne pripada pravo na zakonsku zateznu kamatu. Prema odredbi člana 32. Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica, licima koja ispunjavaju uslove propisane tim zakonom prava utvrđena prema tom zakonu pripadaju od prvog dana narednog mjeseca od dana podnošenja zahtjeva, ukoliko ovim ili kantonalnim zakonom nije drugačije propisano, a isplata mjesečnih novčanih naknada se, u skladu s tim zakonom, vrši u mjesečnim iznosima za prethodni mjesec. Prvostepeni sud je stoga pravilno cijenio da je tuženi u obavezi isplatiti tužitelju zakonske zatezne kamate na iznose lične invalidnine koji su mu isplaćeni sa zakašnjenjem, kao naknadu štete koja mu je nastala zbog nemogućnosti korištenja novca u visini lične invalidnine, odnosno koja mu je nastala izvršenjem prvostepenog zaključka i osporenog rješenja, u skladu s odredbom člana 13. Zakona o upravnim sporovima. Stoga se ne mogu prihvatiti prigovori o nepostojanju zakonskog osnova za potraživanje zakonske zatezne kamate, kao i u tom smislu pozivanje na presudu Općinskog suda u Sarajevu broj: 65 0 P 732027 18 P od 20.09.2019. godine, jer odluke nižestepenih sudova ne obavezuju ovaj sud. Ovaj Sud takođe je ocijenio neosnovanim i navod da je došlo do zastare potraživanja ličnih invalidnina shodno odredbi člana 35. stav 4. Zakona o pravima branilaca i članova njihovih porodica, jer se u konkretnom upravnom sporu nije odlučivalo o isplatama ličnih invalidnina, nego o zakonskim zateznim kamatama i troškovima upravnog postupka i spora, obzirom da su lične invalidnine u međuvremenu isplaćene.

Međutim, navodima zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke pravilnost odluke o troškovima upravnog postupka i upravnog spora dovedena je u pitanje.

Naime, pravilno je prvostepeni sud svoju odluku o dosuđenju troškova upravnog postupka i upravnog spora tužitelju zasnovao na odredbama člana 112. stav 1. Zakona o upravnom postupku ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 2/98, 48/99 i 61/02), te odredbama člana 386. stav 1. i člana 397. stav 2. Zakona o parničnom postupku ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine" broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), koji se primjenjuju na osnovu odredbe člana 55. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 9/05), ali za odluku o visini troškova nije dao jasne i potpune razloge zbog čega se pravilnost pobijane presude ne može ispitati.

Nagrada koja pripada advokatu za izvršeni rad regulisana je odredbama Tarife o nagradama i naknadama troškova za rad advokata („Službene novine Federacije BiH“, broj: 22/04 i 24/04) u kojoj je članom 12. određena osnovica za obračunavanje na način da je dat tabelarni prikaz osnovice za određivanje nagrade u parničnom postupku prema vrijednosti spora i pripadajući bodovi. Odredbom člana 18. navedene Tarife propisana je primjena osnovice za obračun nagrade prilikom obračunavanja pojedinih radnji u upravnom postupku u procjenjivim predmetima i u neprocjenjivim predmetima, te odredbom člana 19. Tarife nagrada za pojedine radnje zastupanja u upravnom sporu.

Međutim, prvostepeni je sud prilikom obračuna visine troškova, na iznose utvrđenih troškova prema Tarifi dodao i iznos od 17% na ime PDV-a, iako punomoćnik tužitelja nije priložio dokaz da je obveznik PDV-a, pa je ovaj navod iz zahtjeva osnovan. Takođe, iz podataka u spisima predmeta se ne može zaključiti na osnovu čega je izvršen obračun pojedinačnih troškova postupka, jer u spisima predmeta se ne nalaze dokazi o podnesenim zahtjevima za inspeksijske nadzore, niti za podnesene žalbe zbog šutnje uprave, kao ni podnesenu urgenciju i očitovanje, a na ime kojih su tužitelju dosuđeni troškovi postupka. Naime, prvostepeni sud dosuđuje pojedinačno iznose od 240,00 KM, 140,40 KM i 140,40 KM na ime sastava zahtjeva za inspeksijski nadzor od 13.05.2019.godine, od 13.05.2019.godine i od 13.09.2022.godine, iako u spisima predmeta ne postoje dokazi o podnošenju istih, kao i troškovi na ime sastava žalbe zbog šutnje uprave od 30.01.2018.godine i od 19.12.2018.godine, za koje takođe ne postoje dokazi u spisima predmeta, a prema obrazloženju pobijane presude vođen je samo jedan postupak zbog šutnje uprave. Takođe, u spisima predmeta se ne nalazi ni očitovanje od 29.07.2019.godine, niti urgencija od 08.06.2022.godine za koje su takođe dosuđeni troškovi postupka, što sve upućuje da se pravilnost i zakonitost pobijane presude u ovom dijelu uopšte ne može ispitati.

Pri tome, je iznos naknade na ime troškova obračunat na način da je prvostepeni sud kao vrijednost spora utvrdio iznos od 16.885,40 KM, a koji iznos predstavlja isplaćenu glavnicu na ime ličnih invalidnina, a za koju je podnesen prvobitno zahtjev za izvršenje, pa ne stoji navod da se iz obrazloženja pobijane presude ne može zaključiti kako je sud utvrdio osnovicu za obračun troškova i da li se radi o procjenjivom ili neprocjenjivom predmetu.

Kako se iz naprijed navedenih razloga ne može ispitati zakonitost i pravilnost pobijane presude, to je ovaj Sud iz navedenih razloga, a osnovu člana 46. stav 2. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u izreci ove presude, kako bi u ponovnom postupku prvostepeni sud u skladu sa primjedbama ovog Suda donio novu, pravilnu i zakonitu odluku, sa jasnim i razumljivim obrazloženjem.

Zapisničar
Dizdar Vrabac Belma, s.r.

Predsjednik vijeća
Jahjaefendić Jasmin, s.r.